

Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

Το EWG χαιρέτισε την προκαταρκτική συμφωνία μεταξύ θεσμών και ελληνικών αρχών Οι σκέψεις των δανειστών για το χρέος...

Ολοκληρώθηκε πριν από λίγο το EuroWorking Group που πραγματοποιήθηκε εκτάκτως στις Βρυξέλλες για να αποτιμήσει την πορεία της δεύτερης αξιολόγησης του ελληνικού προγράμματος.

Σύμφωνα με πηγή της ευρωζώνης, το EuroWorking Group «χαιρέτισε την προκαταρκτική συμφωνία μεταξύ θεσμών και ελληνικών αρχών πάνω σε ένα πακέτο πολιτικής που θα αποτελέσει τη βάση για την ολοκλήρωση της 2ης αξιολόγησης του προγράμματος του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας.

Σε συνέχεια της εφαρμογής των προαπαιτούμενων δράσεων από την Ελλάδα, το Eurogroup θα μπορούσε να εγκρίνει το πακέτο πολιτικής και τους όρους της επόμενης εκταμίευσης, ενώ επίσης στο άμεσο μέλλον να διευθετήσει τη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους στη βάση της συμφωνίας του Μαΐου του 2016».

Σημειώνεται πως το EuroWorking Group θα συγκληθεί στις 15 Μαΐου για να αποτιμήσει την εφαρμογή των προαπαιτούμενων, μια ημέρα πριν τα νομοσχέδια με τους εφαρμοστικούς νόμους ψηφιστούν από την Ελληνική Βουλή.

Την ίδια ώρα, στον απόηχο του σημερινού EuroWorking Group σύμφωνα με δημοσίευμα της Handelsblatt οι διεθνείς πιστωτές της Ελλάδας προετοιμάζουν ένα πακέτο ελάφρυνσης χρέους για τη χώρα.

Σύμφωνα με το δημοσίευμα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Σταθερότητας, το ΔΝΤ και η ΕΚΤ έχουν ετοιμάσει ένα έγγραφο με μια σειρά από μέτρα ελάφρυνσης χρέους, το οποίο θα σταλεί στο Eurogroup για περαιτέρω συζήτηση.

Βασικό στοιχείο της πρότασης είναι μια ανταλλαγή χρέους στην οποία ο ESM, θα αγοράσει 13 δισ. ευρώ σε δάνεια του ΔΝΤ προς την Ελλάδα που λήγουν το 2019 ή και αργότερα, χρησιμοποιώντας πόρους από το πρόγραμμα διάσωσης. Το ESM θα προσφέρει χαμηλότερα επιτόκια και μεγαλύτερες ωριμάνσεις, προσφέροντας στην Ελλάδα σημαντική ελάφρυνση.

Σύμφωνα πάντα με την γερμανική οικονομική εφημερίδα, στο τραπέζι υπάρχουν και άλλα μέτρα. Ειδικότερα, μια εναλλακτική είναι η επέκταση των ωριμάνσεων των ελληνικών ομολόγων κατά 10 με 15 χρόνια. Η ΕΚΤ και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες, μέσω των κρατών μελών της ευρωζώνης, μπορούν επίσης να επιστρέψουν στην Ελλάδα τα κέρδη που έβγαλαν από τα ελληνικά ομόλογα. Το πιο ενδιαφέρον είναι ότι σύμφωνα με το δημοσίευμα, η γερμανική κυβέρνηση δεν είναι επί της αρχής αντίθετη στην ιδέα, η οποία υποστηρίζει πως το Βερολίνο βλέπει την πρόταση ως μια από τις πολλές εναλλακτικές, αλλά δεν θα ληφθεί απόφαση μέχρι να λήξει το τρέχον πρόγραμμα διάσωσης στα μέσα του επόμενου έτους.

Τέλος, Πηγές της Handelsblatt ανέφεραν πως στη συνάντηση του Συμβουλίου του ΔΝΤ την Τετάρτη, η επικεφαλής το Ταμείου, Κριστίν Λαγκάρντ, ξεκαθάρισε ότι πρέπει να διασφαλιστεί η δυνατότητα της Ελλάδας να διατηρήσει το χρέος σε βιώσιμα επίπεδα για να λάβει μέρος το Ταμείο. Σύμφωνα με την εφημερίδα, το ΔΝΤ εξετάζει να προσφέρει στην Ελλάδα πακέτο διάσωσης διάρκειας ενός έτους.

Fitch: Η συμφωνία της Ελλάδας με τους δανειστές αποτελεί θετικό βήμα για την εκταμίευση της δόσης

Η προκαταρκτική συμφωνία της Ελλάδας με τους διεθνείς πιστωτές της αποτελεί ένα θετικό βήμα για την αποδέσμευση κεφαλαίων που θα επιτρέψουν στη χώρα να αποπληρώσει το χρέος της που λήγει τον Ιούλιο, αναφέρει σε ανακοίνωσή του ο οίκος πιστοληπτικής αξιολόγησης Fitch. «Αποτελεί, επίσης, προϋπόθεση για συζητήσεις αναφορικά με την πιο μακροπρόθεσμη ελάφρυνση του χρέους, αλλά ο χρόνος και αποτέλεσμά τους παραμένει αβέβαιος», προσθέτει ο οίκος.

Εάν η ελληνική Βουλή εγκρίνει τα μέτρα που συμφωνήθηκαν στις 2 Μαΐου, το Eurogroup, που θα συνεδριάσει στις 22 Μαΐου, θα μπορούσε να εγκρίνει την εκταμίευση περίπου 7 δισ. ευρώ από κεφάλαια του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας, σημειώνει ο οίκος. «Τα κεφάλαια θα χρησιμοποιηθούν εν μέρει για την αποπληρωμή ληξιπρόθεσμων οφειλών της γενικής κυβέρνησης στον ιδιωτικό τομέα καθώς και την αποπληρωμή ληξιπρόθεσμων χρέους 6,3 δισ. ευρώ που λήγει τον Ιούλιο», αναφέρεται. Αυτό, προσθέτει ο Fitch, «θα ήταν συνεπές με τη βασική υπόθεσή μας, όταν επιβεβαιώσαμε το αξιόχρεο CCC του ελληνικού δημοσίου τον Φεβρουάριο. Λάβαμε υπόψη την ευρεία συμμόρφωση της Ελλάδας στο πρόγραμμα και την επιθυμία των αρχών της ευρωζώνης να αποφύγουν μία νέα ελληνική κρίση. Αναγνωρίσαμε, επίσης, ότι παραμένει μεγάλη στην Ελλάδα η λαϊκή και πολιτική αντίθεση σε στοιχεία του προγράμματος, που δημιουργούν σημαντικό κίνδυνο εφαρμογής. Θεωρούμε, όμως, ότι οι κυβερνητικοί βουλευτές είναι πιθανότερο να τα εγκρίνουν παρά να απορρίψουν».

Δεν είναι σαφές, σημειώνει ο οίκος, πόσο κοντά είναι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ) και κάποιοι Ευρωπαίοι πιστωτές να συμφωνήσουν για τον χρόνο και τη φύση της πιθανής ελάφρυνσης του χρέους, η οποία θα επέτρεπε στο ΔΝΤ να συμμετάσχει χρηματοδοτικά στο τρίτο πρόγραμμα βοήθειας. «Και υπάρχει τώρα ένα πολύ σφιχτό χρονοδιάγραμμα για τη διασφάλιση μίας τέτοιας συμφωνίας και την ολοκλήρωση των διαδικασιών που θα υποστήριζαν τη συμμετοχή του ΔΝΤ πριν από τον Ιούλιο», προσθέτει.

«Όπως σημειώσαμε τον Φεβρουάριο, θεωρούμε ότι οι Ευρωπαίοι πιστωτές της Ελλάδας θα ήταν έτοιμοι να εκταμιεύσουν κεφάλαια χωρίς τη συμμετοχή του ΔΝΤ, εν μέρει επειδή η Ελλάδα έχει υπερβεί τους στόχους του προγράμματος (η γενική κυβέρνηση κατέγραψε πρωτογενές πλεόνασμα 3,7% του ΑΕΠ το 2016, πολύ πάνω από τον στόχο του 0,5%). Ωστόσο, μία απόφαση του ΔΝΤ να μη συμμετάσχει θα μπορούσε να περιπλέξει την αξιολόγηση του προγράμματος και την εκταμίευση», αναφέρει ο Fitch, προσθέτοντας: «Αν και η Ελλάδα ξεπέρασε τους δημοσιονομικούς στόχους, η μακροοικονομική εικόνα είναι πιο ανάμεικτη, αντανακλώντας εν μέρει την επίπτωση από τις καθυστερήσεις του προγράμματος στην εμπιστοσύνη και τις πληρωμές στον ιδιωτικό τομέα. Ορισμένα στοιχεία υποδηλώνουν ότι ο ρυθμός οικονομικής ανάκαμψης επιβραδύνθηκε το 2017».

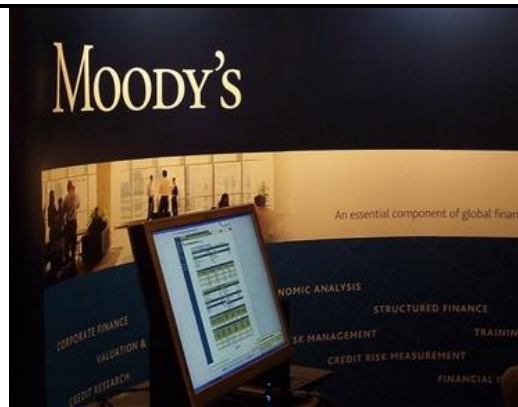

Πλεονάσματα 3,5% ο στόχος του Μεσοπρόθεσμου 2018-21

Με στόχο την επίτευξη πρωτογενών πλεονασμάτων 3,5% του ΑΕΠ την περίοδο 2018-2021 ετοιμάζει το υπουργείο Οικονομικών το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, το οποίο αποτελεί ένα από τα προαπαιτούμενα, στο πλαίσιο της συμφωνίας προχθές στο Χίλτον με τους θεσμούς, προκειμένου να κλείσει η δεύτερη αξιολόγηση.

Συνέχεια...

Σύμφωνα με την Καθημερινή, το Μεσοπρόθεσμο θα περιλαμβάνεται στο νομοσχέδιο, το οποίο θα κατατεθεί στη Βουλή την ερχόμενη εβδομάδα, με στόχο να ψηφιστεί μια εβδομάδα μετά, ως τις 18 Μαΐου, ενόψει του Eurogroup της 22ας Μαΐου. Παρότι δεν έχει προσδιοριστεί ακόμα για πόσο χρόνο θα πρέπει η Ελλάδα να διατηρήσει τα πρωτογενή πλεονάσματα του 3,5% του ΑΕΠ, καθώς αυτό αποτελεί μέρος της διαπραγμάτευσης για την ελάφρυνση του χρέους, θεωρείται δεδομένο ότι ο στόχος θα ισχύσει τουλάχιστον ως το 2021. Οι πληροφορίες από το Eurogroup της Μάλτας τον περασμένο μήνα ανέφεραν ότι έχει συμφωνηθεί να διατηρηθεί ο στόχος αυτός επί 5 χρόνια, επομένως είναι πιθανό να ισχύσει και το 2022 και μετά να μειωθεί. Σε κάθε περίπτωση όμως τα σχέδια των μνημονίων που συμφωνήθηκαν προχθές προβλέπουν ότι το 3,5% του ΑΕΠ πρέπει να είναι στόχος για τα έτη από το 2018 ως το 2021. Αλλωστε, το υπουργείο Οικονομικών εκτιμούσε μέχρι πρόσφατα ότι θα μπορούσε να πετύχει πρωτογενές πλεόνασμα 3,8% του ΑΕΠ το 2018 και να φτάσει στο 5% του ΑΕΠ το 2021, χωρίς μέτρα! Για το 2018, όπως αναφέρεται στο συμπληρωματικό μνημόνιο, το Μεσοπρόθεσμο πρέπει να προβλέπει την υιοθέτηση παραμετρικών μέτρων, ώστε να καλυφθεί το προβλεπόμενο δημοσιονομικό κενό. Αυτά περιλαμβάνουν την κατάργηση φορολογικών ελαφρύνσεων (έκπτωση ιατρικών δαπανών, κατάργηση της έκπτωσης 1,5% στη μηνιαία παρακράτηση), τη μείωση κατά 50% του επιδόματος θέρμανσης, τη θεσμοθέτηση φόρου στην ενοικίαση τουριστικών καταλυμάτων τύπου Airbnb, τον περαιτέρω εξορθολογισμό των δαπανών για την υγεία, τον εξορθολογισμό κινήτρων επίδοσης στον δημόσιο τομέα και την κατάργηση κοινωνικών δαπανών (οικογενειακά επιδόματα και επιδόματα ανεργίας που καλύπτονται από το Κοινωνικό Εισόδημα Αλληλεγγύης). Για τα επόμενα χρόνια, ο στόχος θα υποστηρίζεται από τη λήψη των μέτρων 1% του ΑΕΠ το 2019 από τη μείωση των συντάξεων και 1% του ΑΕΠ το 2020 από τη μείωση του αφορολογήτου. Επιπλέον, ως γνωστόν, εφόσον υπάρχει περιθώριο υπεραπόδοσης έναντι των στόχων του 3,5% η κυβέρνηση θα μπορεί να εφαρμόσει τα αντίμετρα στον φορολογικό τομέα (μειώσεις κατώτατου συντελεστή, συντελεστή εισφοράς αλληλεγγύης, συντελεστή φορολογίας κερδών επιχειρήσεων και ΕΝΦΙΑ) και στις δαπάνες (μείωση συμμετοχής στη φαρμακευτική δαπάνη, γέυματα στα σχολεία κτλ.). Τη σχετική απόφαση θα πάρει το ΔΝΤ σε συνεργασία με τους ευρωπαϊκούς θεσμούς. Πολλά θα εξαρτηθούν από την πρόβλεψη για τον ρυθμό ανάπτυξης την περίοδο αυτή. Στις πρόσφατες προβλέψεις της η Κομισιόν εκτιμούσε ένα ρυθμό 3,1% το 2018 που θα υποχωρήσει στο 1,5% το 2021, ενώ το ΔΝΤ προέβλεπε 2,7% το 2018 και 1,5% το 2021. Η επιδείνωση που σημειώθηκε τους τελευταίους μήνες του 2016 και τους πρώτους του 2017 ενδέχεται να ανατρέψει αυτές τις προβλέψεις. Ήδη η Κομισιόν έχει σχεδόν προαναγγείλει ότι θα αναθεωρήσει προς τα κάτω την πρόβλεψή της για ανάπτυξη 2,7% φέτος.

Moody's: Ανοίγει ο δρόμος για την ελάφρυνση του χρέους

Αυξημένες πιθανότητες για λήψη μέτρων ελάφρυνσης του ελληνικού χρέους και αύξηση των πιθανοτήτων της Ελλάδας για ένταξη στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, βλέπει η Moody's μετά τη συμφωνία Αθήνας-Θεσμών.

Όπως σημειώνει αναλυτικά, η ολοκλήρωση της β' αξιολόγησης είναι επίσης πιθανό να ανοίξει το δρόμο για να ενταχθούν τα ελληνικά ομόλογα στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης, προσφέροντας περαιτέρω στήριξη στο να επανακτηθεί πρόσβαση στις αγορές καθώς και βελτίωση του κλίματος για τους εγχώριους καταθέτες.

Στα θετικά της τεχνικής συμφωνίας για τη β' αξιολόγηση προσμετράται -σύμφωνα με την Moody's- και η εκταμίευση της επόμενης δόσης του προγράμματος, η οποία θα επιτρέψει στην κυβέρνηση να αντεπεξέλθει στις πληρωμές ομολόγων των προσεχών μηνών.

Η χώρα οφείλει περίπου το 66% του χρέους της στους ευρωπαίους πιστωτές, με τα δάνεια του EFSF να αντιστοιχούν σε 130,9 δισ. ευρώ. Ο ESM δάνεισε 31,7 δισ. ευρώ ως τώρα από το πρόγραμμα των 86 δισ. ευρώ. Επιπλέον 53 δισ. ευρώ οφείλονται σε κράτη-μέλη με τη μορφή διμερών δανείων από το πρώτο πρόγραμμα διάσωσης. Επιπρόσθετα η Ελλάδα οφείλει 12,7 δισ. ευρώ στο ΔΝΤ και υπάρχουν 56,6 δισ. ομολόγων μέσης και μακράς λήξεως (περιλαμβανομένων τίτλων που κατέχει η ΕΚΤ και αρκετές κεντρικές τράπεζες της ευρωζώνης).

Την ίδια ώρα, ωστόσο, ο αμερικανικός οίκος αξιολόγησης εκτιμά ότι το πρωτογενές πλεόνασμα του 2017 και του 2018 θα κυμανθεί περίξ του 2,5% του ΑΕΠ, ενώ όσον αφορά την πορεία της ανάπτυξης, προσδοκά αύξηση του ΑΕΠ κατά 1,5% για φέτος, έναντι του στόχου 2,5%.

Ο Εμ. Μακρόν και η σημασία του για την Ευρώπη...

Όπως προσφάτως έγραψε σε άρθρο του ο επικεφαλής του Ευρωπαϊκού Κέντρου Ερευνών (CER) Charles Grant, ο Emmanuel Macron είναι ένας θαρραλέος άνθρωπος, ο οποίος στην διάρκεια της πρώτης από τις δύο επισκέψεις του στο CER, τον Νοέμβριο του 2014, δήλωσε πως η Γαλλία ήταν διχασμένη μεταξύ συντηρητικών και μεταρρυθμιστών, παρά μεταξύ αριστεράς και δεξιάς, και ότι το Σοσιαλιστικό Κόμμα θα μπορούσε να εξαφανιστεί. «Είναι πιο πιθανό να έχουμε μεταρρυθμίσεις εάν οι μετριοπαθείς σοσιαλιστές ενωθούν με τους κεντρώους και τους μετριοπαθείς κεντροδεξιούς», δήλωσε. Αυτό ήταν ένα τολμηρό σχόλιο για τον υπουργό Οικονομίας σε μία σοσιαλιστική κυβέρνηση.

Ο Macron άφησε την κυβέρνηση τον Αύγουστο του 2016, λίγο αφότου ίδρυσε ένα κίνημα που ονομαζόταν En Marche! Από την στιγμή που έθεσε υποψηφιότητα για την προεδρία, τον Νοέμβριο, ήταν τυχερός: το Σοσιαλιστικό Κόμμα επέλεξε τον ακροαριστερό Benoit Hamon ως τον υποψήφιο του, ο γκολκικός υποψήφιος Francois Fillon καταστράφηκε από αναφορές ότι μέλη της οικογενείας του έπαιρναν χρήματα για ψεύτικες δουλειές, και ο βετεράνος κεντρώος Francois Bayrou έχει στηρίξει τον Macron. Οι δημοσκοπήσεις δίνουν προβάδισμα στον δεύτερο γύρο των εκλογών, στον 39χρονο imgenu, του οποίου η πολιτική εμπειρία είναι μόλις δύο χρόνια σύμβουλος στα Ηλύσια Πεδία και δύο χρόνια ως υπουργός.

Ο Macron είναι κατά κάποιο τρόπο ο κληρονόμος του Jacques Delors και του Tony Blair, τον δύο πεπεισμένων φιλοευρωπαϊών που υποστήριξαν ρεαλιστικές και αρκετά φιλελεύθερες εκδοχές της σοσιαλδημοκρατίας. Όπως ο Delors, ο οποίος μπήκε στην πολιτική για να δουλέψει για έναν γκολκικό πρωθυπουργό, τον Jacques Chaban-Delmas, και αργότερα έγινε ένας σοσιαλιστής υπουργός Οικονομικών, ο Macron είναι ένα πολιτικό αουτσάιντερ που δεν είναι ούτε δεξιός ούτε αριστερός. Έχει εργαστεί στην δημόσια διοίκηση, για την επιτροπή του Jacques Attali για το πώς θα μεταρρυθμιστεί η Γαλλία, και στην τράπεζα Rothschild. Όπως ο Blair στην ακμή του, ο Macron είναι νέος, φρέσκος, χαρισματικός και μεγάλος επικοινωνιολόγος. Και, όπως ο Blair, έχει απήχηση σε ψηφοφόρους που σε άλλη περίπτωση δεν θα υποστήριζαν έναν φιλοευρωπαίο, υπέρ της μετανάστευσης, οικονομικό φιλελεύθερο.

Μία νίκη του Macron θα σπάσει το πολιτικό καλούπι της Πέμπτης Γαλλικής Δημοκρατίας. Από το 1958 η Γαλλία έχει κυβερνηθεί από προέδρους που προέρχονταν από τα συστημικά κόμματα της αριστεράς ή της δεξιάς. Κανένας κεντρώος δεν κατάφερε ποτέ να φτάσει στα Ηλύσια Πεδία. Το 1995 οι δημοσκοπήσεις υποδήλωναν ότι ο Delors θα κέρδιζε, εάν ήταν υποψήφιος, αν και θα ήταν υποψήφιος των Σοσιαλιστών. Εάν κερδίσει ο Macron, θα το κάνει ως ένας κεντρώος, χωρίς παραδοσιακή κομματική μηχανή.

Από οικονομικής σκοπιάς, μία προεδρία με Macron θα προσφέρει στην Γαλλία πραγματική ευκαιρία για μεταρρύθμιση. Ο Nicolas Sarkozy και ο Francois Hollande πέτυχαν κάποιες χρήσιμες μεταρρυθμίσεις, αλλά δεν έκαναν αρκετά. Πριν από 15 χρόνια, το γαλλικό και το γερμανικό κατά κεφαλήν εισόδημα ήταν σε παρόμοιο επίπεδο, αλλά ο μέσος Γερμανός τώρα έχει ένα εισόδημα 17% μεγαλύτερο. Η ανεργία στην Γαλλία είναι σχεδόν 10%, έναντι του 4% στην Γερμανία, και η ανεργία των νέων στο 25% είναι μεταξύ των χειρότερων στην Ευρώπη.

Αυτή η οικονομική αποσύνδεση μεταξύ Γαλλίας και Γερμανίας –που ενισχύθηκε και από την ηγετική ισχύ της Angela Merkel και την αδυναμία του Γάλλου προέδρου Francois Hollande– έχει σημασία για την ΕΕ. Οι Γερμανοί φορείς χάραξης πολιτικής έχουν χάσει την εμπιστοσύνη και τον σεβασμό τους στους κυβερνώντες της Γαλλίας και η γαλλο-γερμανική συμμαχία, η οποία κάποτε οδηγούσε την ΕΕ προς τα εμπρός, έχει χάσει την δυναμική της. Ο Macron θέλει τις μεταρρυθμίσεις τόσο για την ενίσχυση της οικονομίας της Γαλλίας όσο και για την ενίσχυση της θέσης του στην Ευρώπη. Θέλει να μειώσει το ποσοστό οικονομικής παραγωγής από το 55% του ΑΕΠ (το μεγαλύτερο στην Ευρώπη) στο 52%, και να τηρήσει τον κανόνα με το δημοσιονομικό έλλειμμα στο 3% του ΑΕΠ. Αλλά θέλει, επίσης, να επενδύσει 50 δισεκατομμύρια ευρώ, σε πέντε χρόνια, στον εκσυγχρονισμό του κράτους και στην εκπαίδευση (ιδίως για τους άνεργους νέους). Σχεδιάζει να δώσει στην Γαλλία μια σκανδιναβικού τύπου αγορά εργασίας, με ενεργές πολιτικές και οφέλη που εξαρτώνται από την συμμετοχή στα προγράμματα εκπαίδευσης, με συλλογικές διαπραγματεύσεις αποκεντρωμένες από το βιομηχανικό επίπεδο στο εταιρικό επίπεδο, και με μείωση των φόρων στην απασχόληση. Ο Γάλλος πρόεδρος έχει τεράστιες εξουσίες, επομένως ο Macron θα πρέπει θεωρητικά να είναι σε θέση να μεταρρυθμίσει την χώρα, εάν το επιθυμεί. Αλλά στην πράξη όλοι οι πρόεδροι έχουν διαπιστώσει πως οι μεταρρυθμίσεις είναι δύσκολες. Όπως ανακάλυψε ο Macron όταν ήταν υπουργός, τα κατεστημένα συμφέροντα, τα εργατικά συνδικάτα και οι ακτιβιστές είναι επίμονοι και συντηρητικοί. Κατόρθωσε να απελευθερώσει τις υπηρεσίες μεταφορών, το ωράριο των καταστημάτων και το επάγγελμα του νομικού, αλλά ήθελε να κάνει πολλά περισσότερα. Ο Macron θα χρειαστεί πρόοδο στις μεταρρυθμίσεις προκειμένου να ενεργοποιήσει την στρατηγική της ΕΕ. Μόνο εάν μπορεί να βάλει την γαλλική οικονομία να αναπτυχθεί πιο γρήγορα –τηρώντας, παράλληλα, τους δημοσιονομικούς κανόνες της ΕΕ– έχει μία ευκαιρία να πείσει την Γερμανία να κάνει δύο πράγματα. Πρώτον, να εξισορροπήσει την οικονομία της με την ενίσχυση των επενδύσεων, της κατανάλωσης και των εισαγωγών, βοηθώντας έτσι τα ασθενέστερα μέλη της ευρωζώνης. Δεύτερον, υποστηρίζοντας τα σχέδιά του για την διακυβέρνηση της ευρωζώνης. Θέλει έναν προϋπολογισμό της ευρωζώνης που να εποπτεύεται από ένα κοινοβούλιο της ευρωζώνης και να το χειρίζεται ένας υπουργός Οικονομικών της ευρωζώνης. Εάν ο Macron σημειώσει κάποια πρόοδο στις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και στην δημοσιονομική πειθαρχία, το Βερολίνο θα μπορούσε να συμφωνήσει να δανειστεί και να επενδύσει περισσότερα και, ίσως, να εφαρμόσει κάποιες από τις ιδέες του για την ευρωζώνη. Το πρόβλημα είναι ότι οι ηγέτες της Γερμανίας θα είναι απρόθυμοι να υποστηρίξουν εσωτερικές ή ευρωπαϊκές πολιτικές που έρχονται σε αντίθεση με την παραδοσιακή γερμανική σκέψη. Οι Γερμανοί ψηφοφόροι βρίσκουν την ιδέα μιας ένωσης μεταβίβαση που θα επιδοτεί τους υποτιθέμενους άστοτους Νοτιοευρωπαίους, αποτρόπαια. Οι Σοσιαλδημοκράτες της Γερμανίας είναι περισσότερο ανοιχτοί στις γαλλικές (και αγγλοσαξονικές) οικονομικές σκέψεις από ό,τι είναι οι Merkel, αλλά ακόμη και αν κερδίσουν, δεν θα μπορούν να αγοήσουν τις ορθόδοξες απόψεις πολλών Γερμανών. Αλλά παρ' όλες αυτές τις δυσκολίες, μία προεδρία με τον Macron σίγουρα θα αναζωογονήσει την γαλλογερμανική συμμαχία. Στην Γερμανία δεν αρέσει να ηγείται της ΕΕ μόνη της. Τα τελευταία χρόνια η Γαλλία ήταν πολύ αδύναμη για να είναι ο κατάλληλος εταίρος και το Ηνωμένο Βασίλειο έχει δώσει την προσοχή του στο Brexit. Στο μεταξύ, η Ιταλία, η Ισπανία και η Πολωνία δεν έχουν ούτε την επιθυμία ούτε την ικανότητα να βοηθήσουν την Γερμανία να ηγηθεί της Ευρώπης. Επομένως η Γερμανία θα αρπάξει την ευκαιρία να συνεργαστεί με μία Γαλλία που έχει έναν ενεργητικό, φιλοευρωπαϊκό πρόεδρο, σε θέματα όπως η άμυνα, η εξωτερική πολιτική και οι πρόσφυγες. Παρά τους πολλούς δεσμούς με το Ηνωμένο Βασίλειο (οι Financial Times και ο Economist είναι μεταξύ των cheerleaders του), ο Macron έχει μία σκληρή γραμμή για το Brexit. Όπως ο Hollande και η Merkel, δεν θέλει ευρωφοβικούς, όπως η Marine Le Pen, να κατορθώσουν να επωφεληθούν από το Brexit, αποδεικνύοντας ότι μία χώρα μπορεί να αποχωρήσει και στην συνέχεια να ευημερήσει. Πιστεύει ότι η διατήρηση της ισχύος και της ανθεκτικότητας της ΕΕ είναι πιο σημαντική από την μεγιστοποίηση των οικονομικών δεσμών με το Ηνωμένο Βασίλειο. Αλλά είναι επίσης πρόθυμος να διατηρήσει στενούς διμερείς δεσμούς στην άμυνα και την ασφάλεια. Φέτος, πολλοί σχολιαστές έχουν ενόψει τις κουκκίδες του Brexit, του Trump και των λαϊκιστών της ηπείρου για να προβλέψουν την κατάρρευση του φιλελευθερισμού, του διεθνισμού και της ΕΕ. Μία νίκη του Macron θα υποδηλώσει πως κάνουν λάθος. Οι πολιτικές τάσεις σπανίως είναι αναπόφευκτες και ισχυρές προσωπικότητες με πειστικές απαντήσεις μπορούν να τις διασπάσουν. Αυτές τις ημέρες πολλοί ψηφοφόροι ενδιαφέρονται περισσότερο για τις προσωπικότητες των πολιτικών παρά για τις πολιτικές τους. Πολλοί από αυτούς συμπαθούν τον Boris Johnson (ηγέτη της εκστρατείας υπέρ του Brexit) και τον Donald Trump. Η προσωπικότητα του Macron και, κυρίως, η γοητεία του, η ήρεμη εξουσία και το θάρρος –είναι σίγουρα γενναίος για να επαινεί την ΕΕ επανειλημμένως– μπορεί να προσελκύσουν περισσότερους ψηφοφόρους από την απλοϊκή θεραπεία της Marine Le Pen.

Τα Διαγράμματα της Ημέρας

The 10 S&P 500 stocks with the worst returns this year

Company	Ticker	Industry	Total return - 2017 through April 28	Total return - 2016	Total return - 3 years	Total return - 5 years
Signet Jewelers Ltd.	SIG, +0.18%	Specialty Stores	-30%	-23%	-32%	44%
Under Armour Inc. Class A	UAA, -0.77%	Apparel/ Footwear	-26%	-20%	-11%	68%
Transocean Ltd.	RIG, -2.04%	Contract Drilling	-25%	19%	-71%	-74%
Chesapeake Energy Corp.	CHK, +1.52%	Oil and Gas Production	-25%	56%	-80%	-67%
Acuity Brands Inc.	AYI, +0.27%	Electrical Products	-24%	-1%	45%	213%
Synchrony Financial	SYF, +1.67%	Finance/ Rental/ Leasing	-23%	20%	N/A	N/A
Under Armour Inc. Class C	UA, -0.62%	Apparel/ Footwear	-23%	N/A	N/A	N/A
Range Resources Corp.	RRC, +0.06%	Oil and Gas Production	-23%	40%	-71%	-58%
Apache Corp.	APA, +0.76%	Oil and Gas Production	-23%	46%	-41%	-45%
Target Corp.	TGT, -0.04%	Discount Stores	-22%	3%	-1%	10%
Hess Corp.	HES, -1.73%	Oil and Gas Production	-21%	31%	-41%	1%

Source: FactSet
